

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto

15.1.2009

179/383/2008

Komission tiedonanto valtioneuvoston päätösten soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan

SUOMEN KANTA

Suomen valtio pitää hyvänä, että tiedonannon alussa on laajasti selostettu yleisradiotoimintaan myönnettävään tukeen liittyviä oikeudellisia ja tosiasiallisia erityispiirteitä. Erityisen tärkeä rooli tiedonannon kannalta on Amsterdamin pöytäkirjalla, ja sen mukaisesti Suomi katsoo, että jäsenmailla tulee jatkossakin olla todelliset mahdollisuudet itsenäisesti määrittellä julkisen palvelun sisältö. Tämän lähtökohdan tulee näkyä tiedonannossa kokonaisuutena.

Positiivista luonnoksessa on myös, että Suomen järjestelmä katsotaan voimassa olevaksi tueksi siten kuin se olisi ilmoitettu Euroopan talousalueeseen ja Euroopan yhteisöön liittyttäessä. Selvennys on hyvä, koska olemassa olevan tuen käsite on muuten tulkinnanvarainen.

Suomi kuitenkin tuo esille, että palveluvelvoitteen laajentamista ja tai täsmentämistä koskevat lisätehtävänänot kuuluvat kansallisten viranomaisten harkintavaltaan. Valvonnan osalta jäsenvaltioilla on vapaus määrätä sen järjestämisestä parhaaksi katsomallaan tavalla, ottaen huomioon nykyiseen EY:n valtioneuvoston järjestelmään liittyvät periaatteet (ml. kansallisten tuomioistuimien velvollisuudet). Tiedonannolla ei voida määrätä, mitä menettelyjä kansallisten viranomaisten tulee noudattaa. Tämä koskee sekä jaksoa 6.1.3 Menettelylliset takeet, että tiedonannon viimeistä kohtaa (106), jonka osalta Suomi katsoo, että valvonnan järjestäminen ja soveltaminen on kunkin jäsenvaltion toimivaltaan kuuluva asia eivätkä ylimääräistä hallinnollista taakkaa lisäävät erityisjärjestelyt ole mielestämme välttämättömiä. Erityisesti 69 ja 106 kohtien osalta olisi joka tapauksessa syytä selvittää, mitä tarkoitetaan oikeudella määrätä sitovia velvoitteita ja tarkoituksenmukaisia seuraamuksia. Muuten maininnat olisi parempi jättää kokonaan pois, koska kilpailijoiden oikeusturvan takaamisessa keskeisiä ovat joka tapauksessa tavanomaiset kilpailu- ja valtioneuvoston päätösten soveltamisen valvonnan järjestelmät.

Suomi suhtautuu varauksellisesti tiedonantoluonnoksessa esitettyihin markkina-analyysivelvoitteisiin yksittäisten uusien palvelujen osalta. Julkisten yleisradioyhtiöiden tehtävä on jatkuvasti kehittyvä kokonaisuus. Kuten edellä on jo todettu, Amsterdamin pöytäkirjan mukaan julkisen palvelun tehtävän määrittely on jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluva asia. Kiinnitämme tässä kohdin huomiota myös Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen Tanskan TV2:a koskevaan päätökseen (T-309/04 ym.), jonka mukaan "kaupallisten televisiokanavi-

en toiminta ei voi rajoittaa jäsenvaltioita näiden määritellesä yleisradio-toiminnan julkisen palvelun tehtävää”.

Yleisradioyhtiön tehtävänä on täyden palvelun televisio- ja radio-ohjelmisto siihen liittyvine oheis- ja lisäpalveluineen jokaisen saataville yhtäläisin ehdoin. Näitä ja muita julkiseen palveluun liittyviä sisältöpalvelija voidaan tarjota kaikissa televerkoissa. Julkisen palvelun yleisradio-toiminta on Suomessa kokonaisuus, eikä palvelun tarjoamista ole sidottu mihinkään yksittäiseen verkkoon tai muuhun tekniseen laitteeseen. Jatkuvan teknisen kehityksen näkökulmasta jaolle uusiin palveluihin ja vanhoihin palveluihin ei ole perustetta.

Raimo Luoma
Ylijohtaja

Sami Hartikainen
Ylitarkastaja